

LEONIDA LUTOTOVICI

O ALTĂ LUME

POEZII

1939 - 22 SEPTEMBRIE - 1964

COLECȚIA DACOROMANIA

LEONIDA LUTOTOVICI

O ALTĂ LUME

POEZII

MADRID
1965

Prietenilor de pretutindeni

Depósito legal: M. 6380-65

GRÁFICAS BENZAL. - Virtudes, 7. - MADRID

O ALTĂ LUME

Am hoinărit peste munți,
Peste ape,
De cer mai departe
Sau mai aproape

Și-o singură grijă-am avut:
Inima să n'o pierd, s'o 'mprumut
Oricărui om,
Deschisă, bună, largă...

Tristețile

Am învățat să mi le ștergă chiotul,
Cântecul ..

Și-am așteptat cu nerăbdare
O altă lume
Și-un soare nou,
Mai. cald. mai mare.

22 SEPTEMBRIE 1939

De câte ori ghirlande mari
De albe flori
Îmi trec pe dinainte
Îmi vine 'n minte
Toamna-aceea 'n care-au fost
Atâția morți
Atâtea flori

Și-atâtea albe, sfinte
Oseminte.

Mirosul greu de albe crizanteme
Ca pentru morți crescute
În reavănul pământ hrănit
Cu sângele și trupul lor,
Și azi plutește în văzduh
În zilele ce-aduc aminte
De lungi convoiuri funerare.

Atâta tinerețe'n strai de sărbătoare
Pășea încet și greu,
Senin și rar
În urma nevăzutelor sicrie
În care-atâția morți trăiau pentru vecie.

Era atâta tinerețe

Și-atâta jale stăpânită
Și-atâtea amintiri însângerate'n
Suflet...
Atâția morți
Flori albe ce mureau...
Erau atâtea flori și-atâtea lacrimi
Cât ochii nu puteau de jale să mai plângă!

NU ȚI-AM CLĂDIT STATUI

Nu ți-am clădit statui din piatră
Nici le-am turnat în bronz
Ci'n noi statuie ți-am clădit
Statuie de lumină,
Statuie pentru tine,
De'nvățător statuie,
Și de frate.

În noi statui ți-am făurit
Din faptă ,din credința
Nestrămutată'n cer
Și'n tine.

Nu ți-am clădit statui în piatră
În marile cetăți
Și'n piețe de orașe,
Ci'n sufletele noastre,
Căpitane.

Din lut rumân m'au plămădit strămoșii
Și'n crivăț m'au călit,
În ploi crescut-am brad de munte,
Cu doinele m'am ridicat,
Cu doruri mari să-l văd pe Căpitan...
Ochi largi de vis spre Dumnezeu
Mi i-a deschis din frageda copilărie
Mama...

Asprimilor ,apostol l-am avut
Pe tata...
Iară haiducii mi-au fost frați de cruce.

LA GORNA BANJA

Ce roș îmbujorase
La Gorna Banja cerul
Când seara își revarsă
Peste întinderi umbra.

Și'nalt în soare-apune
Se mai vedea doar vârful
Încoronat de munte
Cu albele zăpezi.

Ce joc sublim de-albastru
De vioriu și roz
În asfințitul rece
De toamnă'ntârziată

Și liniștea'nserării
Ce leneș se lăsase
Când nori gheboși în ceață
Se'ntrețeseau pe culmi...

Natura ne'ntrecută
Își mânuia paleta
Dumnezeeește peste
Întinderi largi de cer

Când zărilor departe
Îmbujorau apusul
În inimă să-mi lase
Acelaș gând de ieri...

Ce roș îmbujorase
La Gorna Banja cerul
Când sângerase n mine
O ultimă nădejde!

ÎN ZI DE FLORII

În zi de Florii
Veniți din colțul negrelor hrube,
Prietenii,
Cu focul nestins al inimii calde
Și albe ca pâinea cea nouă
Veniți pe-un prieten cu toți să-l cinstim
În ziua aceasta a florilor celor dintâi
A florilor albe
Sfințite în zi de Florii.

Iată-ne toți, prietene Florea, aici adunați
Prinos să-ți aducem din inima toată
Din inimă bună de frate...
Noi n'avem nici spumă de-ambrozii
Ca'n cupe de aur să curgă nectarul
Și'n talgere albe de-argint
Bogat să'nflorească ospățul...
Nici Pani să ne cânte din naiu,
Nici Nimfe să joace ca'n antice vremuri...
Ci florile albe în suflet cu toții
Aici le aducem, acum, pentru tine,
Flori albe de crin.
Flori albe, senine.
A jertfelor tale flori
De sârmă ghimpată.

PLUGARULUI

Cutreer câmpia
În lung și'n lat...
Nu îi ești doară
Tu împărat?

Nu ți se'nchină ție
Zorile
Nu-ți cântă'n dimineți
Privighetorile?

Fruntea-ți arsă
De năduf și de soare
Care alt împarat
O mai are?.

Tu, care duci
În adâncile-ți cară
Zilele prea calde
De vară!...

Pe ogorul brăzdat
Cu plugul de tine
Iată vine pământul
Să ți se'nchine,

Cu bobul grâului
Îmbelșugat,
Cu fruntea lanului
Ce-ai semănat...

Doar cerul, prea greu
Te'ncovoiaie
Când îl rogi să te boteze
Cu ploaie!

PĂSTORULUI

Doineste și poartă-ți turma din plai în plai
Păstor pribeag cu turmă pestriță, mare,
Comorile ce'n suflet le porți și'n grai
Ce alt rătăcitor le mai are?

Doinele ce turmei le cânti și pădurilor
Al fluierului meșter care altul le cântă?,
Că stă pe loc apa pe cuțitul prăvălitorilor
Și isvorul se oprește pe stâncă...

Cel mai frumos răsărit de soare
Și apusul cel mai însângerat
Depe munți de sus cine le-a văzut oare
Mai cucernice, când te-ai închinat?

În zori de ziuă și pe'nserat
Cine-a cântat de Domnul mai minunat?...
Ochilor lacrimilor de sus
Cea mai frumoasă rugă cine le-a spus?

AM HOINĂRIT

Și-am hoinărit
O vară și'ncă una
Și ani întregi apoi,
Dar în zadar,
Mai trist
Eu m'am oprit
Înfrânt
La braț cu luna...

Cu luna
Cale'ntoarsă am făcut
Prin lume
Către soare...
Și dincolo de cer și moarte
O inimă să caut,
Mai albă, mai bună!

Ajun de-An Nou...
Și orele băteau a sărbătoare
Și le-auzeam cum fâlfâie din aripi
În greu și palid sbor...
Luminile s'au stins,
Fu miezul nopții...
Ne-am strâns cu drag
A noastre mâini
Și cu sfințenie-am schimbat inele...

An-Nou sfințit
Cu dragostea din noi!...
Eram câțiva prieteni doar,
Pribegi din Țară.

NOAPTE DE CRĂCIUN

E noapte
De-un ceas
Sau de-un veac,
Nu mai știu...
De când s'a'ntunecat
Vă scriu...
O poartă s'a deschis
În vis

Sau în trecut
Și albe'nzăpezite nopți
De altă dată,
Crăciunuri luminoase și bogate
Cu pâine din belșug
Cu săniș
Cu omul de zapadă...
Cu Moș Crăciun
Venit din albe țări
Cu brad și stele multe
Aname pentru noi,
Mi-au apărut aieva
În prag în astă seară...
Acasă voi
Veți fi având odihnă să visați
Și lăcrămând
Șă adormiți
Pe palida icoană?
În sat copiii
Cu pieptul spintecând nămeții,
Au mai croesc poteci din poartă'n poartă
Veste ducând...
Ce veste minunată!...
Luminile s'au stins,
Doar stelele veghiază

La dragostea din lume...
O, lacrimile care
Îmbelșugate curg
În seara asta!

S'A ÎNTORS UN OM ÎN SAT

Mergea'n amurg un om pe drum...
În sat ieșea din coșuri fum,
Copiii osteniți de joc
Ceaunu' l-adăstau la foc...

Măicuța robotea'n pridvor...
Copiii fi cereau de zor
De cină și'ntrebau mereu
Dece-i departe Dumnezeu.

Dece tăticol nu s'a întors...
Pisica a sfârșit de tors.
Mămica a ieșit în prag...
-O. Doamne dragă, Sfinte drag!...

Un om în ogradă c'a intrat
El fața nu și-a arătat...
Un greer țârâia în tindă
Și candela doar priveghea sub grindă!

P O V E S T E

Ascultă, scumpul meu prieten drag,
Când ai plecat de-acasă, cine'n prag
Plângând a suspinat în urma ta?

Iubită n'ai, iar mama nu era
Acasă, când spre neștiute lumi
Te-ai dus tristețile să le aduni.

Dormeau la poartă plopii când ai frânt
Al vieții drum în două și în vânt
Ai fluturat de nimenea știut
Pe-un drum ce dela tine-a început.

În sat lătrau toți câinii în amurg
Când în galop nebun pe calu-ți murg
Ca un strigoi pe uliți ai trecut...

Târziu în poartă-o umbră-a stat
Și-a plâns... De-atunci cu maică ta
În sat
N'a mai vorbit de tine nimenea.

VECERNIE

Bat clopotele-aceleași
La ruga din vecernii
Ea urcă pe potecă'n
Biserica din sat

Și-așteaptă c'altădată
Și-i singură cu dorul,
Nu-i nimenea cu dânsa
În colțu'nsingurat...

Ea urcă de-astă dată
Cu lacrima pe gene
Pe lespezi reci covoru-i
De rugăciune cald.

Doar gândurile mele
Î-s veghe împrejuru-i
Și i se-aștern pe tâmpla
De-argint ca fulgii albi.

PE COARDELE NERVILOR MEI

Pe coardele nervilor mei
Toamna își cântă agonia
Și simt cum prelung se sfârșește
Anemica-i rece viață.

Sârmă ghimpată-mi sunt nervii
Înfloriți cu splendoare de chiciură albă...
Ceață-i în juru-mi
Și iarna cu geru-i aproape.

Serile reci și umede parcă
Prin nervii mei slabi le simt cum se scurg,
Prin oase, spre inimă lunecă'ncet
A toamnei bătrână agonie.

U R M E

Într'o zi
A trecut un om prin livezi
Și pașii i s'au afundat
Adânc în iarhă...

Vânturile au bătut
Ploile-au căzut din cer
Iarba și mai verde-a crescut
Cu spini și flori...

Așa peste sufletul nostru
Au trecut într'o zi
Pașii dragostei...

Furtunile vieții
N'au putut șterge urmele desamăgirii...
O tristețe adâncă mai dănuie și azi!
Ploile lacrimilor.

TOAMNA

Să sorb paharul
De tristețe
Tu pribegie
Mă îmbii
Cu toamna ce mă ispitește
Cu-așa de triste melodii...

Cu fiecare bob
De strugur
Cu fiecare strop
De must...
Cu fiecare
Înserare
Pe zi ce trece tot mai singur
Din vinul suferinței gust.

MI-A VORBIT UN PRIETEN

Într'o zi
Mi-a vorbit un prieten...
Despre toate...
Melodii banale,
În cuvinte
Ce nu spuneau nimic;
Venea din suflet însă
Muzica...

Din inimă poate
Spre inimă...
Și m'am simțit atât de mic
În fața bucuriei omenеști
De a se mărturisi
Inimei unui prieten,
Oricine el ar fi.

POPAS

Din scorbura vremii
Renaște vlăstarul
Speranțelor mari
În mai bine...

La tine mi-i gândul
Și doru-ași dori
Noroc să te am
Al zilei de mâine...

Nebune-au fugit
Să moară'n abis
Zilele grele de ieri...
Iar azi e mereu mai aproape
De mâine,
De soare, de ziua luminii...

Mi-e gândul la lumea
Din care cu anii
M'am rupt fără urmă...
Și-acolo-ași dori
Să fac un popas...

De-ar fi cel din urmă!

LA UMBRA UNEI CRUCI

Hoinar într'un amurg însângerat
Peste câmpii, prin văit, pe dealuri
Eu marginile lumii n'am aflat
Nici ale mântuirii maluri.

Înfrânt târziu am adormit
Pe-o margine de-ogor în noapte...
De gânduri și de visuri chinuit
M'am frământat ca'n mâini de moarte.

În zori trezit sub trunchiul unei cruci
Un Crist se apleca spre mine :
De unde vii, încotro te duci?...
Fă -ți cruce, Dumnezeu e'n tine!

ÎNTOARCERE

Cu pasul greu,
Obosit
Mă'ntore azi
De unde-am pornit
Atunci
Când de lume m'am rupt,
De viață,
De tine.

E rece acasă
Și'n sufletul meu,
E grea încă ceața trecutului negru...
Dar iată o stea
Din soarele zilei de mâine
Că-mi dă o nădejde,
Credința în bine ...
În dragostea ta
Și în mine.

VERS INTIM

VERS INTIM

Ce măreț, ce mândru-i câteodată
Omul care vrea să'nvingă'n viață...
Brav în luptă se avântă, se desfată
Moartea când hidos îi rade'n față...

Lupta a trecut, e pace iară
Gloanțele nu șuieră prin aier...
Liniștea se ghemuie spre seară
Cu-amintirile pe-al vieții caier...

Inima nsetată de înfrățire
Bate speriată și-apoi tace...
Sufletul doar vrea mărturisire...
Cel viteaz e'nfrânt de-atâta pace.

INTERIOR

Sus în colț icoana mare
Mai jos candeli aurite...
Fața prea Sfintei Fecioare
Pe-un covor de trandafiri...

Și'nspre stânga scrinul negru
Cu pânzeturi și ștergare,
Iar, pe scrin un vraf de perne
Și zăvelci cusute'n fir...

Pe măsuță, țesătură...
Și-un buchet de lăcrimioare
Pe-un, șervet de pânză sură

Într'o vază de cristal...
După ușă, pe perete,
În cui, rochiile fetei...

SĂRBATOARE

Ea purta la cingătoare
Ciucurași de lănișoară
Buchețel de lămâiță
Și de trandafir o floare...

El avea la pălărie
Flori de mac și de cicoare
Pană de păun frumoasă
Și-un buchet de iasomie.

Prinși la joc păreau că sboară,
Când ținându-se de mână.
Când cu mână'n cingătoare.
Când cuprinși de subțioară...

Și-apoi seara dela horă
Dor cu dor, floare cu floare...
Dragoste și voie bună...
Se'ntorceau fecior și noră.

M Í A

A crescut o florică
Într'o glastră din fereastră,
Mică... roșie și mică...
E pentru micuța noastră.

Își privește o mânăuță
Așezată pe-o pernuță
De mătase albă roză
Ca un îngeraș din poză.

Un buchet călduț de soare,
Razele-i și-aruncă trena,
Blând îi cade la picioare:
Bucla Sfintei Magdalena...

Mia râde ca o floare,
Dă mânuța să și-o'ntindă,
Clește mic întins spre soare,
Raza soarelui s'o prindă...

Raza-i scapă și s'oprește
Într'o buclă aurită...
Păru-i arde, ea zâmbește...
Râde Mia fericită!

V I S

Era o seară
Atâta de senină
Cât sufletul
Se deșira pe stele...

Plutea'n nemărginiri
Cu lună plină
A cerului splendoare
De mărgele...

Era pe cer
Podoabă de mărgele
Și'n sufletu-mi
Nemărginiri de vise...

Și dragostea
Călătorea cu ele
Pe căi spre altă viață
'ntredeschise.

P A S T E L

Trecui prin pădure
Și, Doamne, ce basm!
Fânul crescuse până la piept
Și toată poiana era un cover
De culori, de lumini,
De fluturi, de flori,
Beție de arome!...

Stejarii veghiau seculari,
Singurateci,
Plopii purtau pe vârfuri
De nori și de cer
Fălfâinde năframe...
Ulmii foșneau,
Salcâmiu aveau măreață
Podoabă de floare...
Și de-atâta minune
Au plâns sălciile plângătoare!

ZI DE VARĂ

Nimic nu s'aude
Nici iarba nu foșnește
Nici codrul nu mai cântă
Și păsările pirotesc în cuiburi...

Un petec de lumină
Se-arată'n miazăzi,
Respiră proaspăt cerul
Și câmpul și pădurea...

Adoarme roua'n ieburi,
De perle 'n codru-adorm
Pe ramuri frunzele'n amurg...
E zi de Iulie.

FRUNZE DE ARAMĂ

Frunze ruginii
Ca banii de aramă,
Ce'n vânt
Și'n ploi
Și'n ger
Și'n alba zăpadă vă frângeți,
Dece mi-i sufletul cu voi?

Tristețea voastră o legănați prin vânt,
O mângâiați prin ploi,
V'o înghețați în ger
Și-o îndulciți
În cel mai palid soare...
Tristețea voastră mă doare!

Frunze de aramă,
Inimi triste, ruginii...
Iarna de v'o petreceți afară,
Mi-e sufletul cu voi.

ZI BRUMATĂ

În flori de albă chiciură
Se'mbracă
Natura iernii rece
Și săracă...

Și parc'asa de ghiață
Deși de ger cumplit te'nghiață,
Începe să te-atragă
Și să-ți placă...

De orice firicel,
Crenguță, floare,
Să nu te-atingi...
Nu simți cum doare?

CORN DE LUNĂ

Un soare aprins,
Bătut pe nicovale uriașe
De meșteri făurari
Și vraci isteți

S'a svârcolit murind pe boltă
În timp ce printre zori
Un purpuriu de viață tremur
Se frământa în zare:

Ce fin se răsucește
Cornul lunii
Și subțiat,
O coardă de argint...

DIMINEAȚĂ

Luceafărul
Veghea tremurător
Tabloul...
Deodată : soarele...

O bătălie apoi
De cosmice proporții...
Muri luceafărul
Și luna se lăsă învinsă

Corn transparent de argint
Se scaldă'n zori
Trandafirii,
Violete aprinse.

PĂGÂNĂ

Că mor pe-alei
Aromele'n grădini
Și cresc pe ronduri
Numai crizanteme,

Noi așteptăm
Îngândurați, străini
A dragostei balsamuri
Sau blesteme.

Și că nu vin
Zadarnic ne rugăm
Cu ochii către cer
La sfinți, la soare...

Cu orice clipă
Ne îndepărtăm
De dragostea
Ce o simțim cum moare.

ȘTIU CĂ NU ȘTIU NIMIC

Dece nu m'am trezit pasăre blândă
Sau piatră sub rece isvor?
Să tac și-apoi ca pasărea cântând
Să sbor!

Dece nu m'am născut ghiocelul pădurii
Sau bălților nufăr?
Înșelăciunile gurii
Să nu le mai sufăr!

Dece nu m'a svârlit cerul în sbor
Ca pe o ciocârlie
Ce de neștiința oamenilor
Nimic nu știe?!

VERSURI PENTRU MINE

Mi-e inima un bulgăre de lut
Inert în fața vieții ce n'o văd
Și sufletul meu nimeni n'a putut
Să-l tulbure cândva, niciun prăpăd.

N'ași vrea să râd... Să plâng nu pot... Să cânt?
Mi-e sufletul mai greu ca stânca grea...
Îmi port tristețile prin lume'nfrânt...
Nu știu ce-i viața, nici ce-i dragostea.

CUPRINSUL

Căci viața nu-i ce'n inimă aduni
 Din fașă peste ani pân'la mormânt...
 Nici dragoste când pașii grei ți-i suni
 Drept toacă'n ruga fără de cuvânt.

Mi-e inima un arc întins,
 Nu pot să râd... Să plâng n'ași vrea... Înfrânt
 M'ai prins la sfat cu cerul necuprins
 Tu, viața mea, de-aici depe pământ!

	<i>Pag.</i>
1. Altă lume	9
2. 22 Septembrie 1939	11
3. Nu ti-am clădit statui	14
4. Rumână	16
5. La Gorna Banja	18
6. În zi de Florii	21
7. Plugarului	23
8. Păstorului	26
9. Am hoinărit	28
10. Logodna	30
11. Noapte de Crăciun	32
12. S'a întors un om în sat	35
13. Poveste	37
14. Vecernie	39
15. Pe coardele nervilor mei	41
16. Urme	43
17. Toamna	45

	<i>Pag.</i>
18. Mi-a vorbit un prieten	47
19. Popas	49
20. La umbra unei cruci	51
21. Intoarcere	53

VERS INTIM

22. Vers intim	57
23. Interior	59
24. Sărbătoare	61
25. Mă	63
26. Vis	65
27. Pastel	67
28. Zi de vara	69
29. Frunze de aramă	71
30. Zi brumată	73
31. Corn de lună	75
32. Dimineată	77
33. Pagână	79
34. Știu că nu știu nimic	81
35. Versuri pentru mine	83

*S'a terminat tipărirea acestei cărți
în Alelierele Artes Gráficas Benzal,
Madrid, Virtudes, 7, la 13-I-1965.
S'au tipărit 500 exemplare.*

COLECTIA DACOROMANIA:

ION TOLESCU

Arhanghelul Mihail

POEZII

1959

(100 pag.)

Memorial Legionar

Cartea Mortilor

Legiunii

«ARHANGHELUL MIHAIL»

1960

(160 pag.)

D. BACU

AIUD

POEZII

1961

(106 pag.)

ION PROTOPOPESCU

IDEALUL

ESEURI SI ARTICOLE

1962

(172 pag.)

OFRANDĂ

POEZII DIN

ÎNCHISORI

1963

(100 pag.)

D. BACU

PITESTI

CENTRU DE REEDU-
CARE STUDENTEASCĂ

1963

(200 pag.)

DORINA IENCIU

ARIPI DE LUMINĂ

rime și poeme în

proză

1963

(80 pag.)

CĂPITANUL

mit al poetilor

POEZII

1964

(126 pag.)

D. BACU

ACOLO SEZUM ȘI PLÂNSEM

poezii

1964

(90 pag.)

Dr. ION FLESERIU
PASEO ZAFFA, 2
MADRID - 2

PRETUL unui exemplar e doi dolari. Cine da mai mult ajuta la tipa-
rirea altor lucrari.

Plata se poate face la Banco Central/Madrid, ccor. Ion Fleseriu,
prin cec sau punandu-i in plic.

R O G foarte staruitor pe acei cari inca n-au platit cartile
anterioare s'o faca acum avand mare lipsa de bani.